

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudcem Mgr. J. B. ve věci žalobce: A., a. s., zastoupeného JUDr. R. Ch., proti žalovaným 1) P. M., 2) I.M., 3) P. B., 4) O. B., 5) A.M., a 6) V.M., žalovaní 3) AŽ 6) zastoupeni JUDr. J. N., o 1.800.000,- Kč **s postižními právy, k námitkám žalovaných 1) až 4) proti směnečnému platebnímu rozkazu č. j. 6 Sm 292/2007 – 13 z 3.12.2007,**

t a k t o :

I. Směnečný platební rozkaz se v celém rozsahu k žalovaným 3) – 6) **z r u š u j e.**

II. Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit žalovanému 3) – 6) na náhradě nákladů řízení k ruce společně a nerozdílné částku 89.793,75 Kč k rukám právního zástupce žalovaných 3) – 6), a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

K návrhu žalobce byl nadepsán soudem ve věci vydán směnečný platební rozkaz č. j. 6 Sm 292/2007 – 13, kterým soud žalovaným uložil zaplatit žalobci dle vlastní směny z 15.6.1998 směnečný peníz ve výši 1.800.000,- Kč se 6% úrokem z této částky od 6.12.2005 do zaplacení, směnečnou odměnu ve výši 6000,- Kč a konečně náhradu nákladů řízení ve výši 72.240,- Kč. Žalovaní 3) – 6) podali tyto včasné námitky, kterými brojil proti uvedenému směnečnému platebnímu rozkazu: 1) a) dovozovali nedostatek aktivní legitimace žalobce, když dovozovali, že na žalobce nebylo platně rubopisováno a považovali podpisy na rubu směny za indosamenty, 1) b) dovozovali, že nejsou avalisty v daném směnečném vztahu, když prosté podpisy na rubu směny nejsou rubopisy, 2) a) směnka byla vyplněna v rozporu se směnečným vyplňovacím prohlášením – suma byla vyplněna ve špatné výši, b) nebyla vyplněna domicilační doložka, c) směnka nebyla vyplněna K. bankou, d) dluh z úvěrové smlouvy byl promlčen, 3) osoby podepsané na indosamentu K. banky nebyli oprávněni za tuto jednat, 4) K. banka porušila bankovní tajemství a 5) směnka není pravá.

Žalobce se k námitkám žalovaných 3) – 6) vyjádřil tak, že ohledně námitky ad 1) a) podpisy žalovaných 2) až 6) na rubu směny nejsou blankoindosamenty, neboť jmenovaní nebyly věřiteli ze směny, nadto je námitka vymezena je námitka vymezena nedostatečně, námitku 1) b) shledal žalobce důvodnou, nicméně ji považoval za nedostatečně skutkově vymezenou, námitku 2) a) shledal rovněž nedostatečně skutkově vymezenou, námitky 2) b) – d) považoval za nedůvodné, u námitky 3) dovozoval, že je bezvýznamné, kdo indosament podepsal za K. banku, neboť s poukazem na čl. I § 40 odst. 3 ZSŠ uzavíral, že je možné zkoumat podpisy pouze posledního indosamentu, námitky 5) a 6) shledal rovněž nedůvodnými.

Soud učinil ve věci následující skutková zjištění:

- ze směnky vlastní že I. spol. s r. o. jednající žalovaným 1) dne 5.6.1998 v Jeseníku vystavil ve prospěch K. banky a.s. blankosměnku vlastní bez vyplnění směnečného peníze a data splatnosti. Směnku na líci s doložkou per aval avaloval žalovaný 1), na rubu bez jakékoliv doložky se nachází vymezení žalovaných 2) a 6) s jejich podpisy, následně doložka na řad s vymezením České konsolidační agentury s doložkou sine obligo podepsaná za K. banku H. M. a V. U. a následně indosament na žalobce.

Soud zamítl další důkazní návrhy žalované, pokud jimiž měly být prokazovány kauzální námitky žalované, a to z důvodu procesní ekonomie a s ohledem na níže odůvodněný závěr o důvodnosti jedné z námitek.

Dle čl. I. § 77 odst. 1 z. č. 191/1950 Sb., směnečného a šekového, (dále jen ZSŠ) pokud to neodporuje povaze vlastní směnky, platí pro ni ustanovení daná pro cizí směnku o mimo jiné postihu pro neplacení (§§ 43 až 50, 52 až 54).

Dle čl. I. § 28 odst. 1, odst. 2 ZSŠ přijetím se směnečník zavazuje zaplatit směnku při splatnosti. (2) Není-li směnka zaplacená, má majitel, i když je výstavcem, proti příjemci přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle §§ 48 a 49.

Dle čl. I. § 78 odst. 1 ZSŠ výstavce vlastní směnky je zavázán stejně jako příjemce cizí směnky.

Dle čl. I. § 31 odst. 1 až odst. 4 ZSŠ rukojemské prohlášení se píše na směnku nebo na příspěvek. (2) Rukojemství se vyjadřuje slovy „jako rukojmí“ nebo jinou doložkou stejného významu; rukojmí se podepíše. (3) O pouhém podpisu rukojmího na líci směnky platí, že zakládá směnečné rukojemství, nejde-li o podpis směnečníka nebo výstavce. (4) V prohlášení je třeba udat, za koho se přejímá. Není-li to udáno, platí, že se přejímá za výstavce.

Soud se primárně zabýval námitkou ad 1) b) žalovaných 3) – 6). Předně procesní soud konstatuje, že tuto námitku shledává dostatečně odůvodněnou a skutkově vymezenou, neboť procesní podání žalovaných 3) – 6), kterým vznesli své námitky soud posuzuje především dle jeho obsahu a to ve smyslu ust. § 41 odst. 2 o. s. ř. Obsahem této přezkoumávané námitky byla primárně polemika se skutkovým tvrzením žalobce, že by žalovaní 3) – 6) byli avalisty v daném směnečném vztahu. Dále bylo námitkou dovozováno, že prosté podpisy na rubu směnky nejsou rubopisy. Z obsahu takto vymezené námitky je zřejmé, že žalovaní brojí svou námitkou proti vzniku závazku avalů z důvodu, že jejich prostý podpis je blankoindosamentem. Jinými slovy obsahem této námitky žalovaných 3) – 6) je tvrzení, že jejich prostý podpis na rubu směnky není způsobilý založit směnečné rukojemství (logická argumentace „a contrario“). Procesní soud po přezkoumání takto vznesené námitky tuto shledává důvodnou. Podpisy žalovaných 3) – 6) na rubu směnky totiž nejsou opatřeny doložkou „jako rukojmí“ či jinou doložkou stejného významu., přičemž se nenacházejí na líci směnky, nýbrž na jejím rubu, pročez takto nevznikl rukojemský závazek ani ve smyslu cit ust. čl. I. § 31 odst. 3 ZSŠ. Právní závěr, že žalovaní 3) – 6) jsou avaly z uplatněné směnky je tedy mylný a námitka je důvodná.

Soud s ohledem na výše odůvodněný právní názor o důvodnosti námitky ad 1) b) ostatní námitky, které v zásadě neshledává důvodnými, nepřezkoumával, a bez dalšího dokazování směnečný platební rozkaz ve vztahu k žalovaným 3) – 6) zrušil.

O náhradě nákladů řízení bylo soudem rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaní 3) – 6) měli ve věci plný procesní úspěch a v zásadě jim tak svědčí právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v odměně za zastupování dle ust. § 3 odst. 1 bod 5 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 73.300,- Kč zvýšené o 30 % dle § 19a téhož předpisu, dále náhradě hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 3 x 300,- Kč, náhradě za ztrátu času dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) téhož předpisu ve výši 4 x 100,- Kč, náhradě cestovného k jednání dne 11.3.2008 při užití osobního automobilu s průměrnou spotřebou benzínu o 91 oktanech (BA 91B) 7,5 l na 100 km dle metodiky AS 1999/100 (§ 158 odst. 4 ZP – právní zástupce v rozporu se zmíněným ustanovením uplatnil nárok na průměrnou spotřebu vypočítanou aritmetickým průměrem), 134 celkem ujetých kilometrech, vyhláškové ceně benzínu o 91 oktanech 30,60 Kč (vyhl. č. 357/2007 Sb.) a základní náhradě 4,10 Kč na kilometr (§ 157 odst.4 písm. b) ZP a § 1 písm. a) vyhl. č. 357/2007 Sb.) ve výši 307,53 Kč za spotřebované pohonné hmoty a 549,40 Kč za základní náhradu. Soud výše vypočtený součet omezil dle žádání právního zástupce žalovaných a dále připočetl 19 % DPH a celkem tak přiznal žalovaným 3) – 6) nárok na náhradu dalších nákladů řízení ve výši 89.793,75 Kč, když o lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. a o místu plnění dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání a to do 15-ti dnů ode dne doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, resp. domáhat se nařízení exekuce.

V Olomouci dne 11.3.2008